

ВІДМОВА

I. ДО СВІТЛОГО НАЧАЛЬСТВА СЕЛА БОЛОТНИІДА

Прошу Світле начальство прийняти мене на хлопа до своєї громади.

Я походжу також з хлопського роду, але, на жаль, був потім якийсь час паном, а іменно — повітовим суддею. Я скінчив гімназію, університет, зложив різні іспити і маю докторат прав. За австрійських і українських часів я служив у суді; коли ж прийшла Польща, я втратив посаду. Тепер я бачу, що мій тато зробив мені велику кривду, що посилав мене до шкіл, бо краще було лишити мене дома.

Прошу Світле начальство примістити мене у своїй громаді і дати мені яку відповідну роботу. Я можу бути писарем, можу вести касу, читальню, крамницю, спілку якусь, можу давати правничі поради і в потребі бути громадським пастухом.

Родини я не маю і згоджуся на малу плату. Тому що панська одежа на мені подерлася, а нової не маю за що купити, я переберуся так, як у Вас носяться.

Д-р Василь Близнюк

II. ДО ПАНА Д-РА ВАСИЛЯ БЛИЗНЮКА

Наша громада ни пристає і ни хочи вас приймати до себе, бо ми свого писаря маємо і нам такого вченого пастуха не треба, бо Ви все одно пан і з панами будети тримати, а ми вас до школи не посилали, та й годувати не мислимо. Були си так високо не вчити, то були би-сьи мали що їсти. А нам таких голодників не треба, маємо своїх досить.

Микита Рогатий, начальник, підписав Станіслав Кренціцкі, писар.

[1919-1920]